

Робота з одновимірними та двовимірними масивами

Мета: Навчитися працювати з масивами. Освоїти методи описання та ініціалізацію масивів.

Обладнання: будь-який текстовий редактор що не використовує службових символів, компілятор асемблера (TASM або MASM), дебагер (рекомендується Turbo Debugger).

Хід роботи**1. Постановка задачі та розробка алгоритму.**

При роботі з масивами необхідно чітко представляти собі, що всі елементи масиву розташовуються в пам'яті комп'ютера послідовно. Але таке розташування нічого не говорить про призначення і порядок використання цих елементів. І тільки лише програміст за допомогою складеного їм алгоритму обробки визначає, як потрібно трактувати цю послідовність байт, що складають масив. Так, ту саму область пам'яті можна трактувати як одновимірний масив, і одночасно ті ж самі дані можуть трактуватися як двовимірний масив. Усі залежить тільки від алгоритму обробки цих даних у конкретній програмі. Самі по собі дані не несуть ніякої інформації про своєму "значеннєвому", або *логічному*, типі. Помніте про цей принциповий момент.

Це розуміння можна поширити і на **індекси елементів масиву**. Асемблер не підозрює про їхнє існування і йому абсолютно все рівно, які їх чисельні значеннєві значення.

Для того щоб локалізувати визначений елемент масиву, до його імені потрібно додати *індекс*. Тому що ми моделюємо масив, те повинні подбати і про моделювання індексу. У мові асемблера індекси масивів — це звичайні адреси, але з ними працюють особливим образом. Іншими словами, коли при програмуванні на асемблері ми говоримо про індекс, те скоріше маємо на увазі під цим не номер елемента в масиві, а деяка адреса. Давайте ще раз звернемося до опису масиву. Наприклад, у програмі статично визначена послідовність даних:

```
mas    dw    0,1,2,3,4,5
```

Нехай ця послідовність чисел трактується як одновимірний масив. Розмірність кожного елемента визначається директивою **dw**, тобто вона дорівнює **2** байти. Щоб одержати доступ до третього елемента, потрібно до адреси масиву додати **6**. Нумерація елементів масиву в асемблері починається з нуля.

Тобто в нашому випадку мова, фактично, йде про **4-й** елемент масиву — 3, але про це знає тільки програміст; мікропроцесорові в даному випадку все рівно — йому потрібний тільки адреса.

У загальному випадку для одержання адреси елемента в масиві необхідно початковий (базовий) адреса масиву скласти з добутком індексу (номер елемента мінус одиниця) цього елемента на розмір елемента масиву:

база + (індекс*розмір елемента)

Архітектура мікропроцесора надає досить зручні програмно-апаратні засоби для роботи з масивами. До них відносяться базові й індексні регістри, що дозволяють реалізувати кілька режимів адресації даних.

Використовуючи дані режими адресації, можна організувати ефективну роботу з масивами в пам'яті.

Згадаємо ці режими:

- **індексна адресація зі зсувом** — режим адресації, при якому ефективна адреса формується з двох компонентів:

- **постійного (базового)** — указівкою прямої адреси масиву у виді імені ідентифікатора, що позначає початок масиву;
- **змінного (індексного)** — вказівкою імені індексного регістра.

Приклад:

```
mas    dw    0,1,2,3,4,5
```

```
...
```

```
mov    si,4
```

```
mov    ax,mass[si] ;помістити si-й елемент масиву mas у регістр ax:
```

- **базова індексна адресація зі зсувом** — режим адресації, при якому ефективна адреса формується максимум із трьох компонентів:

- **постійного** (необов'язковий компонент), у якості якої може виступати пряма адреса масиву у виді імені ідентифікатора, що позначає початок масиву, або безпосереднє значення;
- **змінного (базового)** — вказівкою імені базового реєстра;
- **змінного (індексного)** — вказівкою імені індексного реєстра.

Цей вид адресації зручно використовувати при обробці двовірних масивів. Приклад використання цієї адресації ми розглянемо далі при вивченні особливостей роботи з двовірними масивами.

З представленням одноірних масивів у програмі на асемблері й організацією їхньої обробки всі досить просто. А як бути якщо програма повинна обробляти двовірний масив? Усі проблеми виникають як і раніше через те, що спеціальних засобів для опису такого типу даних в асемблері немає. Двовірний масив потрібно моделювати. На описі самих даних це майже ніяк не відбиває — пам'ять під масив виділяється за допомогою директив резервування й ініціалізації пам'яті.

Безпосереднє моделювання обробки масиву виробляється в сегменті коду, де програміст, описуючи алгоритм обробки асемблеру, визначає, що деяку область пам'яті необхідно трактувати як двовірний масив. При цьому ви вільні у виборі того, як розуміти розташування елементів двовірного масиву в пам'яті: по рядках або по стовпцях.

Якщо послідовність однотипних елементів у пам'яті трактується як двовірний масив, розташований по рядках, то адреса елемента (i, j) обчислюється по формулі

(база + кількість_елементів_у_рядку * розмір_елемента * i + j)

Тут i = 0...n-1 указує номер рядка, а j = 0...m-1 указує номер стовпця.

Наприклад, нехай мається масив чисел (розміром у 1 байт) mas(i, j) з розмірністю 4 на 4 (i = 0...3, j = 0...3):

23	04	05	67
05	06	07	99
67	08	09	23
87	09	00	08

У пам'яті елементи цього масиву будуть розташовані в наступній послідовності:

23 04 05 67 05 06 07 99 67 08 09 23 87 09 00 08

Якщо ми хочемо трактувати цю послідовність як двовірний масив, приведений вище, і витягти, наприклад, елемент

mas(2, 3) = 23, то провівши нехитрий підрахунок, переконаємося в правильності наших міркувань:

Ефективна адреса mas(2, 3) = mas + 4 * 1 * 2 + 3 = mas + 11

Подивитися на представлення масиву в пам'яті і переконаєтеся, що по цьому зсуві дійсно знаходиться потрібний елемент масиву.

Організувати адресацію двовірного масиву логічно, використовуючи розглянуту нами раніше базово-індексну адресацію. При цьому можливі два основних варіанти вибору компонентів для формування ефективної адреси:

сполучення прямої адреси, як базового компонента адреси, і двох індексних реєстрів для збереження індексів:

```
mov ax,mas[ebx][esi]
```

сполучення двох індексних реєстрів, один із яких є і базовим і індексним одночасно, а іншої — тільки індексним:

```
mov ax,[ebx][esi]
```

У програмі це буде виглядати приблизно так:

;Фрагмент програми вибірки елемента масиву mas(2,3) і його обнуління

```
.data
mas    db
23,4,5,67,5,6,7,99,67,8,9,23,87,9,0,8
i=2
j=3
.code
...
```

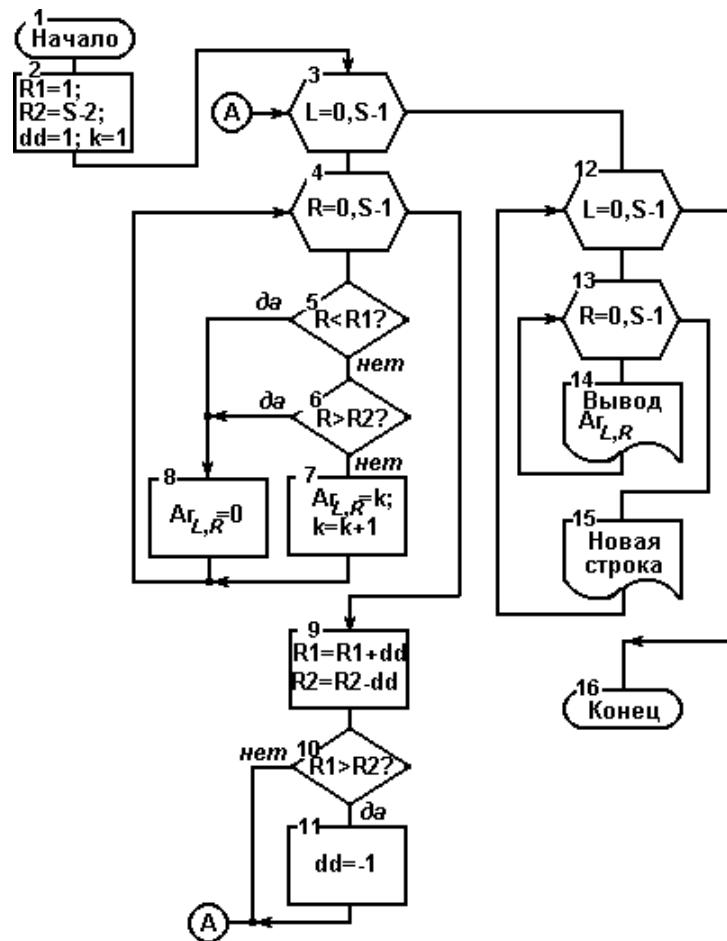
```

mov    si,4*1*i
mov    di,j
mov    al,mass[si][di] ;y al елемент mas(2,3)

```

...

Якщо ми позначимо розмірність матриці як S , номер рядка як L , а номер стовпця як R , i (маючи у виді, що реалізація алгоритму буде виконана мовою 3) домовимосся, що нумерація рядків і стовпців буде починатися з 0, то можна визначити, що в рядку з номером L ненульові елементи у верхній частині матриці лежать на стовпцях з номерами $R1=L < R < R2=S-L$, а в нижньої - $R1=S-L-1 < R < R2=L$. Отже, алгоритм може складатися з перебору матриці рядок за рядком з визначенням для кожного елемента, чи задовольняють його індекси вищенаведеним умовам. Якщо так - елементу привласнюється наступне значення з ЛПІ, якщо немає - 0.

Проведемо спрощення алгоритму, обійшовши обчислення граничних значень для кожного елемента і необхідності визначення, у верхню або нижню частину матриці ми попадаємо. Оборотної уваги на те, що для першого рядка ($L=0$) $R1=1$, $R2=S-2$. Для кожного наступного рядка $R1$ збільшується на 1, а $R2$ зменшується на 1. Коли ми перетинаємо середину матриці, то напрямок модифікації змінюється на протилежне: тепер для кожного наступного рядка $R1$ зменшується на 1, а $R2$ збільшується на 1. Ознакою перетинання середини може бути умова $R1 > R2$, вона виконується в момент перетинання. Схема останнього алгоритму показана на малюнку.

Разом з описаними вище змінними $R1$ і $R2$, що одержують початкові значення для першого рядка матриці, ми вводимо змінну dd з початковим значенням 1 - це те значення, що буде модифікувати $R1$ і $R2$ для кожного наступного рядка, і змінну k - у якій буде значення поточного члена ЛПІ, початкове значення - 1 (блок 2). Далі організуються вкладені цикли. В зовнішньому циклі перебираються рядки (блок 3), а у внутрішньому - стовпці матриці (блок 4). У кожній ітерації внутрішнього циклу номер стовпця R порівнюється з граничними значеннями $R1$, $R2$ (блоки 5,6). Якщо він лежить у межах від $R1$ до $R2$, то

поточному членові матриці привласнюється значення k - поточного члена ЛП, а потім k збільшується на 1 (блок 7). Якщо ні, що текет членові привласнюється значення 0 (блок 8).

Після виходу з внутрішнього циклу модифікуються граничні значення: $R1$ збільшується на dd , а $R2$ зменшується на dd (блок 9). Нагадаємо, що початкове значення $dd=1$. Коли виконується умова $R1 > R2$ (блок 10) ми привласнюємо dd значення -1, далі модифікація границь буде відповідати правилам для нижньої частини матриці.

Після виходу з зовнішнього циклу, що почався в блоці 3, знову організуються вкладені циклі перебору рядків (блок 12) і стовпців (блок 13). У кожній ітерації внутрішнього циклу виводиться значення одного елемента матриці (блок 14), після виходу з внутрішнього циклу починається новий рядок висновку (блок 15).

2. Написання програми.

Заповнити матрицю ЛП, від лівого верхнього кута по спіралі:
вправо - униз - уліво - нагору.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42	43	44	45
46	47	48	49	50	51	52	53	54
55	56	57	58	59	60	61	62	63
64	65	66	67	68	69	70	71	72
73	74	75	76	77	78	79	80	81
82	83	84	85	86	87	88	89	90

№ в АН	Описание	Вход	Выход
02Ah	Вивід символу на дисплей	AL-символ, який ми хочемо вивести	-

Для спрощення задачі, ми розглянемо приклад заповнення матриці 3 на 3. Звісно, що можна і більше, тільки тут уже починаються великі недоліки. Тому що потрібно буде використання додаткових функцій, для виведення елементів масиву, які більше 9.

3. Тестування програми. Аналіз результатів.

Після написання програми її обов'язково треба перевірити за допомогою дебагера. Ми повинні з'ясувати, чи вірно працює наша програма, чи не шкодить вона зайвих файлів, чи правильно перекодує символи, чи не виникає нескінченних циклів або інших помилок при роботі нашої програми.

По закінченню тестування ми повинні отримати дієздатну програму, що буде перекодувати текстовий файл з однієї кодової таблиці в іншу.

4. Контрольні запитання.

- 1) Як описати масив у програмі ?
- 2) Як ініціалізувати масив, тобто як задати початкові значення його елементів?
- 3) організувати доступ до елементів масиву?
- 4) Як організувати масиви розмірністю більш однією?
- 5) Як організувати виконання типових операцій з масивами?

Код програми:

```

SEGMENT segment
ASSUME CS:SEGMENT, DS:SEGMENT, ES:SEGMENT, SS:SEGMENT
ORG 100h
Begin:
    lea dx,mas

```

```

mov ax,0 ; vis' "X" - початкові елементи масиву
mov si,0 ; vis' "Y" - початкові елементи масиву
mov di,0 ; додатковий лічильник, за допомогою якого ми будемо звертатися до елементів
масиву

mov cx,1 ;загальний лічильний, тобто цифри якими ми будемо заповняти масив

cikl:
    cmp cx,10 ;порівнюємо з 10, оскільки, розглядаємо масив 3*3+1
    jl go_go ; якщо більше, то переходимо на вихід
    jmp exit
go_go:

;Правий блок, який заповняє матрицю зліва на право... RIGHT;;;;;;;;;;;;;
    cmp ax,si ; перевірка на початок основного відліку...
    je right_tmpl
    cmp right,1
    je right_tmpl
    jne end_go

right_tmpl:
    mov right,1 ; допоміжні змінні за допомогою яких, ми будемо орієнтуватися, в яку
сторону матрицю заповняти, якщо "1" - значить .. в дану сторону рухаємся..
    mov left,0 ; ----
    mov down,0 ;---
    mov up,0 ; ---

    call set_mas ; визиваємо процедуру, яка записує дані в елемент масива
    inc di ; збільшуємо на 1 ...
    inc di

    inc si

    cmp si,k ; перевіряємо, чи ми не дійшли до правого краю....
    jne end_go
    inc cx

;;;;;;;;;;;;;
;Оскільки, ми спочатку заповнили весь масив "0", то ми можемо робити перевірку на те. коли
ми будемо записувати останній елемент масиву, щоб одразу вийти, і нічого не переписувати
одне поверх одного... :)
;.....Check end.....
end_go:
    mov tmp,ax ; тимчасово зберігаємо дані, які були в регістрі ax
    mul x ;множення x на ax
    shl ax,1 ; аналогічно= ax*2 , просто коли 2-їче число здвинути вліво на один
розряд, то воно збільшить в 2 рази
    mov bx,ax

    cmp mas[bx][di],0 ; порівнюємо з "0", якщо рівно "0" , значить ще не всі елементи
заповнені, а якщо !=0 , то на вихід
    mov ax,tmp
    je down_go ;якщо рівно
    jmp chk_end

; Напрямо до низу....DOWN ;;;;;;;;;;;;;;
down_go:
    cmp si,k
    je down_tmpl
    cmp down,1
    je down_tmpl
    jne left_go

down_tmpl:

```

```

    mov right,0
    mov left,0
    mov down,1
    mov up,0

    mov tmp,ax
    call set_mas
    mov ax,tmp
    inc ax

    cmp ax,k
    jne left_go
    inc cx
;Напря́м влі́во LEFT ;;;;;;;;;;;
left_go:
    cmp ax,k
    je left_tmpl
    cmp left,1
    je left_tmpl
    jne up_go

left_tmpl:
    mov right,0
    mov left,1
    mov down,0
    mov up,0

    mov tmp,ax
    call set_mas
    mov ax,tmp
    dec di
    dec di

    dec si

    mov left_ax,ax
    mov ax,corner
    sub ax,k
    cmp si,ax
    mov ax,left_ax
    jne up_go
    inc cx
;;;;;;;;;;;;;
;Напря́м вве́рх
;..... UP ;;;;;;;;;;;
up_go:
    mov left_ax,ax
    mov ax,corner
    sub ax,k
    cmp si,ax
    mov ax,left_ax
    je up_tmpl
    cmp up,1
    je up_tmpl
    jne chk_end

up_tmpl:
    mov right,0
    mov left,0
    mov down,0
    mov up,1

    mov tmp,ax

```

```

    call set_mas
    mov ax,tmp
    dec ax

    mov tmp,ax
    mul x
    shl ax,1
    mov bx,ax

    cmp mas[bx][di],0
    mov ax,tmp
    je chk_end
    inc ax
    inc si

    inc di
    inc di
    dec k

;////////////////////////////////////
    chk_end:
    inc cx
    jmp cikl

exit:
    mov di,0
    mov ax,0
    mov si,0
    mov cx,x ; лічильник    для виведення масива
    mov tmp_cx,cx
    Ox:
        ;Raw
        Oy:
        mov tmp_ax,ax
        mov tmp_si,si
        mul x
        shl si,1 ; множення на 2 ...
        shl ax,1

        mov bx,ax
        mov dx,mas[bx][si]
        mov al,dl

        add ax,30h ; додаємо до нашої цифри у масиві 30h, оскільки, з саме з цього числа в
таблиці ASCII кодів, починаються цифри,тобто якщо у al=2 , то у таблиці кодів 2 - це
смайлик, але нам потрібне число, отже, ми до 2 додамо 30h=32h , це і є якраз наша 2-ка
        mov dl,al ;подаємо на вхід ф-ції. для виведення
        mov ah,02h ; ф-ція яка виводить 1 символ на екран
        int 21h

        mov ah,02h ; аналогічна ф-ція, тільки тут ми виводимо пробіл між цифрами, для
коректного відображення масиву
        mov dl,0
        int 21h
        mov si,tmp_si
        inc si

    mov ax,tmp_ax
    loop Oy

    mov dl,13 ; перехід на наступну строку, і встановлення курсора на початок строки, коли
1 рядок масива буде виведено
    mov ah,02h

```

```

    int 21h
    mov dl,10
    mov ah,02h
    int 21h

    mov ax,tmp_ax
    inc ax
    mov si,0
    mov cx,tmp_cx
    inc di
    cmp di,cx ; порівнюємо, чи кількість наших рядків не дорівнює счетчику cx, якщо рівно,
    значить всі елементи виведено. на вихід
    je exit_
    inc cx
    loop 0x ; цикл...

exit_:
    mov ax,4c00h ; ф-ція для коректного виходу, і для коректного завершення роботи
    int 21h

; Процедура , яка записує числа в елементи масиву "по лабіринту"
; вище уже згадувалось як потрібно звернутися до елементів масива, я не буду повторяти ...
set_mas proc
    mul x ; умножаємо на кількість елементів по горизонталі, зазвичай ми звикли елемент "i"
    shl ax,1 ; *2
    mov bx,ax
    mov mas[bx][di],cx
    ret
set_mas endp

;data
mas dw 100 DUP (0) ; створюємо строку довжиною 100, і не забуваємо, що це тип dw ... 2
байта
x dw 3 ;розмірність по горизнтл.
y dw 3 ; по вертикал.

k dw 2 ;допоміжна змінна яка визначає кінець стороки масива..., тобто: x-1=3-1=2
corner dw 2 ;все аналогічно, просто нам їх 2 буде потрібно, тому я їх по різному назвав
left_ax dw 0 ;
tmp dw 0 ; допоміжні змінні

right db 0
left db 0
down db 0
up db 0

tmp_ax dw 0
tmp_si dw 0
tmp_cx dw 0

SEGM ends
end Begin

```


Додаткові завдання за варіантами:

0. Написати сор-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 5×5 . І вивести з нього головну діагональ
1. Написати ехе-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 5×5 . І вивести з нього головну діагональ
2. Написати сор-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 4×4 . І вивести з нього побічну діагональ
3. Написати ехе-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 4×4 . І вивести з нього побічну діагональ
4. Написати сор-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 4×7 . І вивести з нього тільки два перших рядки
5. Написати ехе-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 4×7 . І вивести з нього тільки два перших рядки
6. Написати сор-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 5×6 . І вивести з нього тільки два останніх рядки
7. Написати ехе-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 5×6 . І вивести з нього тільки два останніх рядки
8. Написати сор-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 4×5 . І вивести з нього тільки два перших стовбчика
9. Написати ехе-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 4×5 . І вивести з нього тільки два перших стовбчика
10. Написати сор-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 4×5 . І вивести з нього тільки останній стовбчик
11. Написати ехе-програму, яка дозволить ввести двовимірний масив 4×5 . І вивести з нього тільки останній стовбчик